

Niekada nesu vienas

O kas, jei Etanas vėl susižalotų, kai nieko nebus šalia?

Gabrielė Šiozava
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Etanas siūbavo kojomis sėdėdamas ant sūpuoklių. Jis kilo vis aukščiau ir aukščiau. Vėjas teikė jam skrydžio pojūtį!

Tada nuaidėjo skambutis. Etanas atsидuso. Jis nelaukė pertraukos pabaigos.

Vaikai stovėjo eilėje, kad galėtų grįžti į vidų. Etanas leido, kad sūpuoklės imtų suptis lėčiau. Tada, ruošdamasis grįžti, nulipo nuo sūpuoklių.

Tačiau kojoms palietus žemę, Etanas pajuto stiprų skausmą vienoje kojoje. Jis parkrito ant žemės.

Pabandė atsistoti, bet jo koja tarsi degė. Labai skaudėjo!
„Padėkite!“ – sušuko Etanas. Jo skruostais riedėjo ašaros. Vaikai ir mokytojai atbėgo jam padėti.

„Kas nutiko?“ – paklausė mokytoja.
„Susilaužiau koją!“

Tai buvo ne pirmas kartas, kai Etanui lūžo kaulas. Tai buvo net ne antras ir ne trečias kartas! Etanas sirgo trapių kaulų liga, dėl kurios jo kaulai lengvai lūždavo. Net tokios smulkmenos kaip nulipimas nuo šaligatvio ar atsitrenkimas į ką nors galėjo sukelti kaulų lūžį.

„Paskambinsime tavo tėvams, kad nuvežtų tave pas gydytoją, – pasakė mokytoja. – Viskas bus gerai.“

Etanas džiaugėsi, kad šalia buvo žmonės, kurie jam padėjo. Jam vis dar labai skaudėjo koją, bet jis žinojo, kad bus saugus.

Mama ir tėtis atvyko į mokyklą ir nuvežė Etaną pas gydytoją. Jam ant kojos uždėjo mėlyną gipsą ir jis grįžo namo ilsėtis.

Dėl sulaužytos kojos Etanas daug laiko praleido lovoje. Jis turėjo daug knygų, kurias galėjo skaityti. Kartais pažaisti ateidavo draugai. Bet jam vis tiek buvo nuobodu.

Vieną naktį Etanas pabudo ir negalėjo užmigti. Jis bandė atsipalaiduoti, bet vis nerimavo. *Kas bus, jei susilaužysiu kaulą, o šalia nieko nebus, pavyzdžiui, vidury nakties?* – pagalvojo Etanas. Širdis daužėsi. Jis išsigando.

„Tėti!“ – sušuko Etanas.

Tėtis atbėgo į Etano kambarį. „Kas nutiko?“

„Man baisu, – tarė Etanas. – O jeigu susilaužysiu dar vieną kaulą ir nieko nebus šalia, kad man padėtų?“

Tėtis atsėdo šalia jo ant lovos. „Tai baisi mintis, – tarė jis. – Net kai stengiamės būti atsargūs ir saugūs, vis tiek gali nutikti blogų dalykų. Bet kaip bebūtų, Dangiškasis Tėvas tave prižiūri.“

„Tai reiškia, kad jis visada su manimi?“ – paklausė Etanas.

„Būtent.“ Tėtis švelniai apkabino Etaną.

Etanas pagalvojo, kaip greitai tėtis atėjo jam padėti. Jis žinojo, kad tėtis jį myli ir visada pasiryžęs jam padėti. Galbūt toks buvo ir Dangiškasis Tėvas.

Kitą dieną Etanas perskaitė Raštų ištrauką žurnale *Draugas*. Ten buvo parašyta: „Todėl būkite džiugūs ir nebijokite, nes aš, Viešpats, esu su jumis ir stovėsiu šalia jūsų.“ *

Skaitydamas tą ištrauką Etanas pasijuto ramus ir saugus, toks pat saugus, kaip jautėsi kalbėdamas su tėčiu. Jis žinojo, kad jį guodžia Šventoji Dvasia. Tarsi vėl būtų apkabinęs tėtis.

Tikriausiai dar susilaužysiu kaulų, – pagalvojo Etanas, – bet man nereikia bijoti. Jis žinojo, kad niekada nebus vienas. ●

*Doktrinos ir Sandorų 68:6.

Kada jautei Dangiškojo Tėvo meilę?